

Sygn. akt II K 20/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26/09/2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. M. R. (1)

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 31/03/2023 r., 30/05/2023 r., 15/09/2023 r. i 26/09/2023 r.

sprawy:

K. D.

s. J. i J. z domu B.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 08 września 2022r. godz. 23:30 do dnia 09 września 2022r. godz. 08:00 w K. 24, gmina K., dokonał kradzieży z włamaniem do ciągnika rolniczego marki J. D. w ten sposób, że przy wykorzystaniu dopasowanego klucza wszedł do środka maszyny, skąd zabrał w celu przywłaszczenia urządzenie (...) o numerze (...) o wartości 13.700,- zł działając tym na szkodę M. R. (2), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. G. z dnia (...) o sygn. akt (...) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 26 września 2018 r. do dnia 13 lutego 2022 r.

tj. o występku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

uznaje oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że zabrane w celu przywłaszczenia urządzenie (...) miało wartość 14.100 zł, tj. występuku art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

pokrzywdzonego M. R. (2) kwoty 2.961,80 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy),

(...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 11.138,20 zł (jedenaście tysięcy sto trzydzieści osiem złotych dwadzieścia groszy),

zasądza ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 1.446,48 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) brutto na rzecz adwokata M. W. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 20/23
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	K. D.	w okresie od dnia 08 września 2022r. godz. 23:30 do dnia 09 września 2022r. godz. 08:00 w K. 24, gmina K., dokonał kradzieży z włamaniem do ciągnika rolniczego marki J. D. w ten sposób, że przy wykorzystaniu dopasowanego klucza wszedł do środka maszyny, skąd zabrał w celu przywłaszczenia urządzenie GPS o numerze (...) o wartości 14.100,- zł działając tym na szkodę M. R. (2), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. G. z dnia (...) o sygn. akt (...) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę

		łącznie 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 26 września 2018 r. do dnia 13 lutego 2022 r. <i>tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</i>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
<p>K. D. okresie od dnia 08 września 2022r. godz. 23:30 do dnia 09 września 2022r. godz. 08:00 w K. S.24, gmina K. K. dokonał kradzieży z włamaniem do ciągnika rolniczego marki J. D. w ten sposób, że przy wykorzystaniu dopasowanego klucza wszedł do środka maszyny, skąd zabrał w celu przywłaszczenia urządzenie GPS o numerze (...) o wartości 14.100,- zł działając tym na szkodę M. R. (2).</p> <p>W dniu 8 września 2022 r. około godz. 23:00 M. R. odstawił ciągnik na swoim podwórku i zamknął go na klucz z obydwu stron. W dniu 9 września 2022 r. około godz. 15:00 gdy wsiadł do ciągnika zauważył, że nie ma wyświetlacza GPS, a kable od niego wiszą osobno. Okoliczności te zauważyli także syn pokrzywdzonego R. R., D. T. oraz A. G.. Rano prawe drzwi ciągnika, wcześniej zamknięte, z których na co dzień jego użytkownicy nie korzystali, były uchylone. Śladów włamania nie było. Pokrzywdzony wskazał, że ciągniki marki J. D. można otworzyć tym samym kluczem, jest to fakt powszechnie znany wśród posiadaczy i serwisantów.</p> <p>Wartość skradzionego urządzenia GPS ostatecznie ustalono na podstawie opinii biegłego na kwotę 14.100 zł.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego (k. 26-27, 64); - protokoły wyjaśnień oskarżonego ze spraw II K (...) SR w G. D. oraz II K (...)SR w B. (...) (k. 147-153, 163-167); - zeznania świadka M. R. (2) (k. 2-3, 34, 131v-133); - zeznania świadka A. G. (k. 7-8, 188v-189) - zeznania świadka D. T. (k. 189); - zeznania świadka R. R. (k. 238v-239); - umowa ubezpieczenia sprzętu rolniczego (k. 6); - protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 10-11, 16-19); - kserokopia faktury VAT nr (...) na zakup nowego wyświetlacza (k. 123); - opinia biegłego – oszacowanie wartości urządzenia GPS (k. 172-177); - kopia akt szkody nr (...) (k. 195-223) 	

<p>M. R. (2) na podstawie umowy ubezpieczenia sprzętu rolniczego wypłacono odszkodowanie w kwocie 11.138,80 zł od G. (...) S.A. z/s w W..</p> <p>Oskarżony jest również oskarżony o dokonanie innych kradzieży wyświetlaczy ze sprzętu rolniczego na terenie G.-D. oraz miejscowości K. (pow. (...)), do których popełnienia się przyznał.</p>		
<p>K. D. ma 35 lat (ur. (...)), kawaler, bezdzietny, wykształcenie zawodowe, z zawodu kucharz, obecnie nie jest nigdzie zatrudniony, jest na utrzymaniu rodziny, na utrzymaniu nie ma nikogo, bez majątku większej wartości, psychiatrycznie ani odwykowo nie leczony, był wielokrotnie karany sądownie. Zakład karny opuścił ostatnio w dniu 13 lutego 2022 r. Był uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. G. z dnia (...) o sygn. akt (...) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 26 września 2018 r. do dnia 13 lutego 2022 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego (k. 26-27, 130), - dane o karalności (k. 31, 232-235); - odpis wyroku łącznego SR w S. G.sygn. akt (...) (k. 35-36, 158); - informacja z Centralnej Bazy Osób Pozbawionych Wolności (k. 40-44); - informacja o stanie majątkowym oskarżonego (k. 56-57); - odpis wyroku SR G. P. w G.sygn. akt (...) (k. 85-86, 169); - dane z systemu (...)SĄD (k. 124-128), - odpis wyroku SR w S. G. sygn. akt II K (...) (k. 159); - odpis wyroku łącznego SR G. P.w G. sygn. akt: (...) 	

<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1	Zeznania pokrzywdzonego i pozostałych świadków	<p>Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego w zmienionej na rozprawie wersji, a jedynie w ich pierwotnym brzmieniu (o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia) oraz uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego odnośnie do danych osobopoznawczych, w zakresie, w jakim są zgodne ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami w postaci m.in. odpisów wyroków i danych o karalności oskarżonego.</p> <p>Natomiast podstawą ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie oskarżonego Sąd uczynił przede wszystkim zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonego M. R. (2) oraz pozostałych</p>	

		<p>świadków: A. G., R. R. i D. T..</p> <p>Sąd w całości podzielił zeznania wymienionych obok świadków co do okoliczności popełnionego przez K. D. czynu, uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Każda podniesiona w toku ich zeznań okoliczność znajduje potwierdzenie w również wiarygodnych depozycjach innej osoby. W szczególności należy zwrócić uwagę, że zeznania tych świadków były zgodne co do faktu zamykania ciągnika na noc oraz tego, że z jednej ze stron drzwi w ogóle nie były otwierane, bo tamtą stroną nie wsiadano do ciągnika. M. R. (2) w momencie składania zeznań otrzymał już odszkodowanie z tytułu kradzieży ubezpieczonego sprzętu i nie miał podstaw do mijania się z prawdą odnośnie faktu, że ciągnik był zamknięty.</p>	
<p>1.1</p>	<p>Opinia biegłego rzeczoznawcy</p>	<p>Sąd uznał za miarodajną opinię biegłego rzeczoznawcy majątkowego, albowiem sporządzona ona została przez biegłego z listy Sądu Okręgowego w Toruniu, zgodnie z jego niekwestionowaną fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Biegły sporządził opinię po</p>	

		<p>przeprowadzeniu opisu przedmiotu wyceny, opisując metodę oszacowania wyświetlacza i wnioski zawarte w opinii są logiczną konsekwencją przeprowadzonych badań. Opinia biegłego była jasna, pełna i rzetelna, odpowiadała na tezy postawione w postanowieniu o dopuszczeniu opinii, ponadto żadna ze stron procesu nie wносиła zastrzeżeń do tej opinii i nie budziła ona wątpliwości Sądu.</p>	
1.1 i 1.2	Dokumenty	<p>Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.1 albo 1.2			
1.1	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym po raz pierwszy w dniu 15 września 2022 r. w KPP w G.-D. (k. 26-27) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym wyżej stanem faktycznym, z tym że wówczas zarzucono mu dopuszczenie się kradzieży zwykłej, a nie z włamaniem. Wyjaśnił, co zrobił, jak również przyznał się do popełnienia dwóch innych kradzieży wyświetlaczy ze sprzętu rolniczego na terenie G.-D. oraz miejscowości K. (pow. (...)). Kwestionował wówczas jedynie wartość skradzionego mienia twierdząc, że skradziony sprzęt nie kosztuje 32.000 zł, jak było w zarzucie, ale tylko ok. 13.000 zł. Następnie przesłuchany w dniu 29.11.2023 r. (k. 47-48) w KPP w G. oskarżony przyznał się do kradzieży zwykłej i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia, ale nie przyznawał się do popełnienia czynu o zmienionej na art. 279 § 1 k.k. kwalifikacji prawnej. Następnie, tego samego dnia, po uzupełnieniu kwalifikacji prawnej czynu o art. 64 § 1 k.k. oświadczył, że do niczego się nie przyznaje. Na rozprawie</p>	

przed Sądem natomiast oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że został zmuszony do złożenia poprzednich wyjaśnień przez funkcjonariuszy. Oskarżony wyjaśnił, że policjanci mu grozili, że jak się nie przyzna, to będzie miał kłopoty, będzie wożony po dołkach, a był po operacji kręgosłupa i bez leków czy też na silnych lekach.

Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w ich pierwotnym brzmieniu, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd natomiast nie dał oskarżonemu wiary w zakresie, w którym odwołał on swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego i twierdził on, że w chwili przesłuchania go w charakterze podejrzanego był zmuszony przez funkcjonariuszy do złożenia wyjaśnień określonej treści, że był po operacji kręgosłupa i na silnych lekach. W ocenie Sądu późniejsze wyjaśnienia K. D. są w tej części całkowicie niewiarygodne i w żadnym wypadku nie odpowiadają prawdzie.

Prezentowany przez oskarżonego wariant z przesłuchaniem go w sposób wyłączający dobrowolne złożenie wyjaśnień zgodnie z prawdą stanowi nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności w ramach przyjętej przez niego linii obrony. Linia obrony oskarżonego w przedmiotowej sprawie zmierzała do zdyskredytowania jego pierwotnego przyznania się do popełnienia przestępstwa, dlatego Sąd zmuszony był ocenić – kierując się zgromadzonym materiałem dowodowym, zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego - której z wersji zaprezentowanych przez samego oskarżonego powinien dać wiarę. Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenia prezentowane przez oskarżonego w toku przewodu sądowego nie polegają na prawdzie. Poza gołosłownymi oskarżeniami o zmuszenie go do złożenia wyjaśnień określonej treści oskarżony nigdy nie złożył żadnego zawiadomienia ani nawet skargi na rzekome nieprawidłowe zachowanie funkcjonariuszy policji. Z materiału dowodowego nie wynikało, aby zaistniały w momencie przesłuchania oskarżonego jakiegokolwiek okoliczności wyłączające

możliwość swobodnego złożenia przez niego wyjaśnień zgodnie z prawdą. Przecież do pozostałych dwóch czynów w innych lokalizacjach oskarżony przyznał się dobrowolnie, a więc nie da się logicznie wytłumaczyć, dlaczego na przyznaniu się do tego jednego czynu policji miałyby zależeć tak bardzo, by wymusić je na przesłuchiwanym.

Po drugie, należy sobie zadać pytanie: dlaczego policjanci mieliby wywierać na oskarżonym jakąkolwiek presję i narażać się potem na odpowiedzialność za to w sprawie o jednak niewielkim – w porównaniu z tymi o których głośno jest w mediach - ciężarze gatunkowym, podobnej do tysięcy innych, w których wykonują na co dzień czynności? Nie istnieje żadne racjonalne wytłumaczenie tej kwestii. Zadaniem policjantów było przeprowadzenie określonej czynności: przesłuchanie danej osoby w charakterze podejrzanego. Nie było natomiast celem tej czynności uzyskanie twierdzeń osoby przesłuchiwanej o określonej treści. Jeśli natomiast K. D. miał jakiegokolwiek zastrzeżenia do czynności przesłuchania, to nic nie stało na przeszkodzie, by zgłosił ten fakt w

toku samej czynności do protokołu albo później np. Prokuratorowi, czego nie uczynił. Po trzecie, jeśli rzeczywiście oskarżony nieopatrznie przyznał się do winy podczas pierwszego przesłuchania, to miał wystarczająco dużo czasu, by swoje oświadczenie odwołać, a nie zrobił tego nawet podczas drugiego przesłuchania w KPP w G. (przyznawał się nadal do kradzieży, a nie do kradzieży z włamaniem, sporna zatem była tylko kwalifikacja prawna czynu, a nie samo sprawstwo). Dopiero po uzupełnieniu kwalifikacji czynu o recydywę oświadczył, że do niczego się nie przyznaje. Osobie niewinnej, niesłusznie posądzonej o popełnienie przestępstw zagrożonych surową karą pozbawienia wolności, powinno bowiem zależeć na jak najszybszym oczyszczeniu się z zarzutów. Oskarżony wiedział o wadze stawianych mu zarzutów, był już przecież sądzony za przestępstwa przeciwko mieniu, wiele lat spędził w zakładzie karnym.

Odnosząc się zaś do podniesionego przez oskarżonego zarzutu składania oświadczeń procesowych mimo, że znajdował się pod działaniem leków czy też cierpiał po operacji kręgosłupa należy wskazać, że pierwsze

przesłuchanie K. D. odbyło się w dniu 15 września 2022 r., a więc po trzech miesiącach od pobytu oskarżonego w szpitalu w okresie od 14 do 18.06.2022 r. Nic wówczas nie wskazywało, że jego stan uniemożliwia mu udział w przesłuchaniu, tym bardziej, że ten stan nie przeszkadzał mu w tym, aby z dala od jego miejsca zamieszkania dokonywać w porach nocnych kradzieży w trzech różnych lokalizacjach (do dwóch z nich wszak sam się przyznał). Z żadnego protokołu nie wynika, żeby stwierdzono, że znajdował się on pod działaniem środków wyłączających złożenie wyjaśnień, żaden z przesłuchujących go organów procesowych nie powziął wątpliwości co do stanu psychofizycznego oskarżonego. Oskarżony twierdził, że zażywał lek S., ale nie sposób ustalić, ile i kiedy go zażywał, a tym samym niemożliwe jest określenie, by miał on wpływ na swobodę składania przez niego wyjaśnień.

Po czwarte, w ocenie Sądu nie mogło być tak, że to policjanci wpisywali do protokołu okoliczności, które w rzeczywistości nie zostały podane przez oskarżonego, a on ten protokół tylko podpisał. Jak wynika bowiem z protokołu przesłuchania oskarżonego w dniu 15

września 2022 roku, oskarżony w sposób przekonujący wyjaśnił, jaka była wartość skradzionego przez niego przedmiotu, co znalazło początkowo potwierdzenie w kopii polisy ubezpieczeniowej (wartość 13.700 zł), a finalnie w opinii biegłego (wartość 14.100 zł). Okoliczność ta w sposób jednoznaczny zdaniem Sądu wskazuje, że oskarżony mówił prawdę w momencie składania pierwszych wyjaśnień. Doskonale bowiem wiedział, co kradnie i jaką za to może uzyskać gratyfikację.

W tej sytuacji złożenie przez niego odmiennych wyjaśnień na rozprawie Sąd ocenił jako po prostu niewiarygodne, gdyż późniejsza wersja oskarżonego kłóci się z zasadami logiki i rozsądku. Tak naprawdę dopiero późniejsza kalkulacja i uświadomienie sobie, że za popełnione przestępstwo grozi mu do 15 lat pozbawienia wolności, doprowadziła oskarżonego do zmiany wyjaśnień i odwołania przyznania się do popełnienia czynu w ogóle.

Późniejsze wyjaśnienia oskarżonego są delikatnie mówiąc nielogiczne, wykrętne, stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony, a ponadto pozostają w

		<p>sprzeczności z tą częścią materiału dowodowego, który Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego i pozostałych świadków. Wyjaśnienia złożone przez K. D. na rozprawie stanowią jedynie nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności. Nawet na tym etapie oskarżony wykazywał się niekonsekwencją, gdyż usilnie dążył do połączenia do wspólnego rozpoznania wszystkich trzech spraw dot. kradzieży, prowadzonych przez Sądy w C. (...), G.-D. i B. i twierdził, że czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw. Nie potrafił przy tym wytłumaczyć, po co mu to połączenia spraw, skoro w przedmiotowej sprawie chce uniewinnienia, a w pozostałych dwóch nadal przyznaje się do winy.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania</p>	<p>I</p>	<p>K. D.</p>

	zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowaniem swym K. D. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Działanie oskarżonego polegało na tym, że przy wykorzystaniu dopasowanego klucza wszedł do środka maszyny, skąd zabrał urządzenie GPS o numerze (...). Występek z art.279 § 1 kk polega na tym, że sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (por. wyrok SN z dn. 3.02.1999 r., V KKN 566/98). Występek ten jest przestępstwem kierunkowym znamionnym celem sprawcy, którym jest dokonanie zaboru mienia po pokonaniu przeszkody, mamy więc do czynienia z przestępstwem dwuaktowym. Na podstawie wyżej ustalonego stanu faktycznego Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że czyn oskarżonego wyczerpał			

znamiona kradzieży z włamaniem.

Jednocześnie oskarżony dopuścił się czynu w warunkach z art. 64 § 1 k.k., popełniając zarzucone mu przestępstwo w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Oskarżony był skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. G. z dnia (...) o sygn. akt (...) (który objął karę wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. G. II K (...) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 26 września 2018 r. do dnia 13 lutego 2022 r, a więc za przestępstwo podobne do czynu mu zarzucanego. Nie ulega wątpliwości, że przestępstwa zarzucane oskarżonemu oraz występki z art. 278 § 1 k.k. są przestępstwami tego samego rodzaju, co należy wiązać z tożsamym przedmiotem ochrony oraz zostały popełnione przez oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Odnosząc się do przyjętego opisu czynu i jego kwalifikacji prawnej podkreślenia wymaga, iż zarówno w orzecznictwie, jak i w piśmiennictwie utrwalone

zostało stanowisko, zgodnie z którym otwarcie drzwi dopasowanym lub skradzionym kluczem stanowi włamanie (np. wyrok SN z dnia 23.02.1971 r., sygn. akt V KRN 21/71; Wróbel Włodzimierz (red.) Zoll Andrzej (red.) Kodeks Karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. 2021; Mozgawa Marek (red.) Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, wyd. 2023). Dochodzi bowiem do fizycznego przełamania zabezpieczenia zastosowanego po to, aby zapobiec kradzieży. Jednocześnie wartość powstałej w mieniu pokrzywdzonego szkody obejmuje wyłącznie mienie, które zostało skradzione, a więc urządzenie GPS o numerze (...) wyprodukowane w 2013 r. wg wyceny sporządzonej przez biegłego, a nie mienie, które pokrzywdzony nabył w zamian za to utracone.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należało przyjąć, że mamy do czynienia z kradzieżą z włamaniem, albowiem wszyscy świadkowie zgodnie zeznali, że drzwi do ciągnika były na noc zamknięte i logicznie wyjaśnili, że otwarte po kradzieży były drzwi po tej stronie, od której w ogóle do ciągnika nie wsiadali. Skoro zaś nie było

<p>żadnych śladów włamania, a rzeczą powszechnie znaną było, iż możliwym jest otwarcie drzwi do różnych ciągników J. D. tym samym kluczem, należało w ślad za oskarżycielem przyjąć, że oskarżony wszedł do środka maszyny przy wykorzystaniu dopasowanego klucza.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D.	I, II	I, II	<p>W konsekwencji uznania K. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Przepis art. 53 k.k. stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze</p>

i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

W niniejszej sprawie nie było żadnych okoliczności łagodzących.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć przede wszystkim wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był znaczny, działał on, mając pełną świadomość karalności zachowania w postaci

kradzieży i kradzieży z włamaniem oraz działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa, godząc przy tym w dobro o istotnym znaczeniu społecznym, jakim jest własność. Spowodował ponadto straty w szerszym znaczeniu dużo większe niż sama szkoda w postaci utraty sprzętu za 14.100 zł, albowiem zakup nowego sprzętu wiązał się dla pokrzywdzonego z jeszcze większym wydatkiem.

Sąd zważył zatem stopień demoralizacji oskarżonego, który przejawia się nie tylko przez ogólne popadanie w konflikty z prawem uprzednio, ale także w bezwzględnym sposobie realizacji przestępstwa, które było aktualnie przedmiotem osądu i doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie istnieją podstawy do twierdzenia, że K. D. jest osobą już całkowicie zdemoralizowaną, o czym świadczy jego uprzednia wielokrotna karalność, m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu. Dotychczasowe pobyty w zakładzie karnym nie wywołały u oskarżonego żadnej refleksji odnośnie nieopłacalności popełniania przestępstw. Mimo wcześniejszej karalności za przestępstwa przeciwko mieniu i wieloletniego pobytu w więzieniu K. D. zaledwie

pół roku po opuszczeniu zakładu karnego dopuścił się kolejnego przestępstwa (a prawdopodobnie – kolejnych przestępstw, wszak swojego udziału w innych kradzieżach, będących przedmiotem osądu w sprawach SR w G.D. i B., oskarżony się nie wypierał), w imponującym stopniu szkodliwego, co było jego świadomym wyborem przestępnego stylu życia, łatwego i szybkiego zdobycia doraźnych korzyści w zależności od bieżących kaprysów.

W przekonaniu Sądu wymierzona K. D. kara pozbawienia wolności spełnia kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. Surowa kara w orzecznym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna

również swoje cele jeśli chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotykają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro wszystkich obywateli, będzie w każdym wypadku egzekwowane i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszech miar była sprawiedliwa.

Analiza dotychczasowego sposobu życia K. D. prowadzi do wniosku, że jedynie kara o izolacyjnym charakterze jest w stanie odnieść wobec niego jakikolwiek skutek, zaś pozostawanie oskarżonego na wolności prowadzi jedynie do naruszania przez niego norm prawa karnego. Oskarżony nigdzie legalnie nie pracował, wolał za to okradać inne osoby. Stąd wymierzenie kary wobec oskarżonego

			<p>sprowadza się do wyeliminowania go ze społeczeństwa, w którym nie potrafi on prawidłowo funkcjonować. Poprzednie bowiem wyroki nie skłoniły go do wyciągnięcia jakichkolwiek pozytywnych wniosków.</p>
			<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz:</p> <p>pokrzywdzonego M. R. (2) kwoty 2.961,80 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy), jako różnicy pomiędzy wartością rzeczy ustaloną w opinii biegłego a wypłaconym odszkodowaniem,</p> <p>G. z siedzibą w W. kwoty 11.138,20 zł (jedenaście tysięcy sto trzydzieści osiem złotych dwadzieścia groszy), co odpowiada wysokości wypłaconego odszkodowania.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III, IV	Sąd zasądził ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 1.446,48 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) brutto na rzecz adwokata M. W. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu – na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.	

U. z 2019 r. poz. 18, t.j.) przy uwzględnieniu § 11 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800). Wynagrodzenie to uwzględnia wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., w sprawie SK 66/19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 769) stwierdzający, skrótowo rzecz ujmując, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia.

Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest dobra, jak również mając na uwadze okoliczność, że oskarżonemu wymierzono karę izolacyjną, Sąd uznał za uzasadnione zwolnienie go od uiszczenia opłaty sądowej i nieobciążenie go wydatkami poniesionymi w postępowaniu przez Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia

oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k., zaś zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej nastąpiło na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.).

8. PODPIS